

N:o 23.

Ank. till Riksd. kansli d. 5 april 1888, kl. 2 e. m.

Andra Kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande n:o 8, i anledning af väckt fråga om åstadkommande af en allmän pensionsinrättning för barnmorskor.

Uti en inom Första Kammaran väckt motion, n:o 48, har herr *W. Falk* framhållit, att det ej kunde förnekas, att en praktiserande barnmorska för en ofta mycket betungande tjenstgöring åtnjöte en så obetydlig ersättning, att den i bästa fall endast gäfvde henne en tarflig bergning, men ej tilläte henne att afsätta något för ålderdomen; att till och med mången landskommun icke hade råd att aflöna en examinerad barnmorska, än mindre att bereda henne sådana löneförmåner, att hennes ålderdom betryggades; samt att, då anställande hos kommunerna af kunniga barnmorskor vore af synnerlig vigt, men tillräcklig aflöning icke kunde af fattiga kommuner beredas dem, det vore nödigt, att staten trädde hjälpande emellan. Då enligt motionärens åsigt det lämpligaste sättet för denna hjälps lemnande vore att bilda en allmän pensionsinrättning, som mot nød betryggade en till tjenstgöring oförmögen barnmorskas ålderdom, men denna fråga, för att erhålla en nöjaktig lösning, borde underkastas en noggrann utredning, föreslog motionären, att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t »göra underdånig hemställan om utarbetande af förslag till en allmän pensionsinrättning för barnmorskor, jemte förslag till de bidrag från staten, som därför kunna anses behöfliga».

Första Kammarens andra tillfälliga utskott, till hvilket denna motion blifvit hänvisad, har hufvudsakligen anfört, hurusom det redan erkänts, att ett ändamålsenligt ordnande af barnmorskeväsendet vore en staten åliggande angelägenhet, då Kongl. Maj:t för mera än trettio år sedan utfärdat ett reglemente för barnmorskor. I detta reglemente vore med rätta ganska stora fordringar ställda på utförvarne af berörda yrke; men för att kunna fordra ett tillfredsställande uppfyllande af de med barnmorsketjensten förenade pligter och ej afskräcka därför lämpliga qvinnor att ingå på denna

hana, vore nödigt att sörja för att barnmorskorna blefve bättre tillgodosedda i ekonomiskt hänseende och ej med för stor oro behöfde motse sin ålderdom, hvilket senare vore så mycket viktigare som barnmorskorna i allmänhet ej kunde, utan att det goda ändamålet med ett väl ordnadt barnmorskeväsen ginge förloradt, fortsätta sitt kall allt för långt in i ålderdomen. Barnmorskorna hade sjelfva, med anledning deraf, att icke något vore gjordt för betryggande af deras ställning på ålderdomen, i underdånig petition anhållit, att Kongl. Maj:t täcktes hos Riksdagen begära det anslag, som utöfver barnmorskornas egna årsafgifter kunde antingen för en gång eller årligen erfordras för deras pensionering och dervid såsom önskningsmål framhållit, att barnmorska, som uppnått 55 lefnadsår och såsom barnmorska, vare sig enskildt praktiserande eller af kommunen anställd, tjenstgjort 25 år, måtte ega att komma i åtnjutande af årlig pension af 300 kronor mot skyldighet för henne att till kassan under 25 år erlægga tio kronor årligen eller, derest pension kunde erhållas, innan 25 års afgifter erlagts, vidkännas ett mot de felande afgifterna svarande afdrag vid första pensionsutbetalningen. Barnmorskornas antal i hela riket uppginge, efter hvad utskottet inhemtat, till omkring 2,500. Med förmälan tillika, att utskottet icke ville ingå i pröfning af vare sig detaljerna i hvad barnmorskorna således förslagsvis framställt eller i hvad mån och huruledes staten borde till pensioneringen bidraga, har utskottet på grund af hvad såväl motionären som utskottet andragit tillstyrkt, att motionen måtte af Riksdagen bifallas.

Denna hemställan har af Första Kammarern godkänts, hvarefter ärendet blifvit jemlikt 63 § riksdagsordningen öfverlemndt till Andra Kammarern, som hänvisat detsamma till sitt första tillfälliga utskott.

Efter öfvervägande af hvad sålunda förekommit och med åberopande af de skäl, som anförts till stöd för motionen, anser sig utskottet böra tillstyrka,

att Andra Kammarern behagade instämma i Första Kammarerns beslut.

Stockholm den 5 april 1888.

På utskottets vägnar:
G. F. ÖSTBERG.

Reservation af herr Östberg.